

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagyobb terjedelmű és hosszabb ideig tartó hirdetések alkalmával a hirdetés díjára a közlöny szerkesztőségének kell megmondani a hirdetés kezdési és befejezési idejét.
Hirdetési díj a közlönyben megjelölt árték alapján.
Kéziratok visszajáró nem adunk.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Égy évre 10 frt.—kr.
Fél évre 5 frt.—kr.
Negyed évre 2 frt.—kr.
Egyes szám 5 kr.
Adó: szellemi részlet illetéke minden közzétételre. Nagy-kereskedés esetén 1884. évi. Magyarországi törvény. — a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.
Helyesíthető helyben:
TITKOS: F. J. Á. J. 10. sz. utca.
OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadói hivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatalok szolgálatában.

Kossuth honossága.

A Kossuth honossága ügyének eldőléről írják nekünk a következőket: Tisza Kálmán magatartása, magában a szabadelvű pártban is kellemetlen benyomást idézett elő a tekintetben, hogy alig egy-két nap időközben annyira megváltoztatta nézetét. Magára a kérdésre nézve a vélemények szerfölött elágazók voltak. A többsége a pártnak kerekén vissza kívánt volna utasítani minden concessiót. Egy része azonban el volt határozva a függetlenségi párttal szavazni. Ezt a nézeteltérést a pártban Tisza tudta s az hzzájárult ahhoz, hogy Tisza beadta a derekát.

Már akkor, midőn a kérdés a minisztertanács elé került, nagyon zavaros volt az egész kormányra nézve tette kötelezővé a saját nézetváltozását. A kormánypartban, általában véve, „megdölgőn nyilatkoztak” minősítik a keddi visszavonulást.

Az ellenzéki képviselők között az a felfogás uralkodik, hogy Tisza Jókainak azon népszerűségét ismerte fel, melyet részére mindenütt biztositott volna az, ha Jókai tett volna Kossuth honosítására indítványt, mi mindenesetre kompromittálta volna a párt egy nézetlen valóságát is. Azt a népszerűséget kívánta Tisza saját magának — bucsuzás előtt és a párt nézetbomlását fedezni akarta, midőn megelőzte Jókai indítványát nyilatkozatával.

A parlamenti körökben Tiszának ezen szerepét sokkal válságosabbnak tartják rá nézve, mint a 14. §-t, mert ez a belső párt-dolgokat jobban kompromittálta.

A honossági törvény revíziója tárgyában a függetlenségi párt által kivívott győzelem végre kiharozta nyugalmából a mindig szendergő „Nemzet”-et is, mely többek közt ezeket írta:

„Az ellenzék és főleg a szélsőből már az őszön kezdte és azóta folytonosan rendezte az izgatást, abból a célból, hogy Kossuth honpolgáriságára nézve külön törvényhozási intézkedés történjék. — Eanek kiegészítéséekppen a szélsőből Kossuthot épp úgy, mint Deák érdemeinek elismerését külön törvénybe kívánta beiktatni. Erre jön a diadali lármá. Hát ugyan miért? azért, mert Kossuth polgárjoga fentartatik? Nem, ezt Tisza előre proklamálta. Hogy a honossági törvény revideáltatik? Nem, azt Tisza régebben megígérte. Hogy a szélső baloldal eszméje győzött? Nem, mert ez Kossuthra külön törvényt akart és ez sem megígérve nincs. sem meg nem lesz. Tehát, van diadalmas — ellenzéki visszavonulás.”

Erre a kirohanásra a „P. N.” ép oly kemény, mint tanulságos leckét tart az álmos felhivatalosnak kijelentve, hogy mindabból, mit a felhivatalos mond: egy szót sem igaz.

A függetlenségi párt sohasem akart külön törvényt hozatni a Kossuthkérdésben. És ezt maga Tisza Kálmán miniszterelnök is elismerte, midőn november 22-én a közönséges irányi Dánielnek, hogy „és a képviselő ur is igen helyesen nem speciális módosítást igényel.”

Az tehát ráfogás és ferdités, hogy a függetlenségi párt Kossuthra külön törvényt akart, hogy ennél fogva, a mit Tisza miniszterelnök megígért, az nem a függetlenségi párt álláspontjának elfogadása, hanem annak visszautasítása.

Ez pusztá ráfogás, mert valamin Tisza elismerte november 22-én az Irányi Dániel álláspontjáról, hogy az „igen helyesen nem speciális módosítást igényel, habár speciális szempontokat is hozott fel indokolásában.” éppen úgy Tisza miniszterelnök december 11-ikén a saját legújabb álláspontját akként formulázta, a mint az teljesen megfelel az Irányi álláspontjának, mondva: „a kormány érzi a revízió szükségét általános szempontból, figyelemmel a szóban levő körülményre”

Irányi november 22-iki és Tisza Kálmán december 11-iki álláspontja tehát (Tisza által formulázva) egy hasonló egymáshoz, mint a tojás a tojásához.

Kálmán abban a beszédben, melyet december 11-ikén tartott, kénytelen volt szóról-szóra ugyanazt az álláspontot elfoglalni, melyet november 22-kén visszautasított.

Ugyan kérjük most már a „Nemzetet”, hogy a dolog érdemének ilyétén állása után is abban a nézetben van, hogy nem Tisza kapitulált, hanem a függetlenségi párt?

Polonyi Géza nyilatkozata. A „Budapesti Újság” pénteki számában Polonyi Géza következő nyilatkozatát teszi közzé:

„Jókai Mór igen tisztelt képviselőtársamnak a „Nemzet” ma reggeli számában megjelent nyilatkozatára, a tényállásnak helyes megismerése okából, néhány szóban reflektálnom kell. Téves Jókai Mór nyilatkozatának azon része, mintha ő előttem akként nyilatkozott volna, hogy ő kész a honosítási törvénynek oly módosításához hozzájárulni, a melyet Tisza Kálmán miniszterelnök november 22-iki Perczel Miklós képviselőtársamnak adott válaszában kifejtett. Akkor, mikor Jókai Mór velem beszélt, Perczel Miklósról, a 22-iki ülésről és a miniszterelnök által ezen ülésen tett nyilatkozatáról szó nem volt. Jókai Mór előttem úgy nyilatkozott, hogy ő helyesnek tartja a honosítási törvénynek oly módosítását, melylyel lehetővé tétetik általánosságban az, hogy senki megszerzett magyar honosságát el ne veszítse, míg arról le nem mond. Azt is kijelentette, hogy ő Irányi Dániel indítványához csakis az indokolás miatt nem járulhatott. — Ha nem így történt volna, — úgy Tibád Antal államtitkár ur hűen közölt megjegyzésének, melyet Jókai nyilatkozatára tett — semmi értelme sem lett volna. Tisza Kálmán miniszterelnök urnak a képviselőház december 11-iki ülésében tett és pozitív ígéretet tartalmazó nyilatkozata különben mindenki előtt lényegileg más, mint a mit Perczel Miklósnak mondott. Ezen utolsó nyilatkozata teljes meggyugyást szült — a mit nem érhetett volna el, ha ugyanazt mondja — a mi már előbb megnyugtatónak el nem fogadtatott. Sajnálom, hogy a nemzet bekegyenlő és Kossuth Lajos honosságának megemlése körül Jókai Mór ur semmi érdemet nem akar maga számára elfogadni, de én az igazságnak tartozom azzal, hogy azt velem szemben elismerjem. Ő informálta-e a miniszterelnököt, vagy más, azt nem tudom, de azt sejttem, hogy a miniszterelnök ur nem a szentlelkű által megágyékolva tudta meg és fogadta el a megoldás gyanánt azt, a mi közöttünk megállapítás és lojalisan végrehajtva is lett. A történetnek értéket és horderejét egyébiránt nem a szerint kell és lehet mérlegelni, a mi köztem és igen tisztelt képviselőtársam, Jókai Mór ur között beszéd tárgya volt, — hanem a szerint, a mi a házban történt és a mit Tisza Kálmán szokatlan ünnepélyességgel a kormányelnöki székéből megígért. Ezt magyarázni sem nem lehet, sem nem kell; de betartani annyira becsületbeli kötelesség, — hogy az ellenkezőt még csak f. l. t. e. lezárni is bűnnek tartanám. Polonyi Géza.”

— Belföldi hírek. József főherceg egész családja Fiuméba utazik e héten, hová József főherceg még a múlt hónapban elment. — Fölmontett főispán. A hivatalos lap közli, hogy gróf Keglevich Béla hevesi főispán állásától felmentették és hogy gróf Csirák Béla fehérmegyei főispán ideiglenesen kinevezettett Heves megye főispánjává. — A budapesti egyetem jelenleg hét ny. rendes tanári szék áll üresen, melyekre a jövő év elején hirdetnek pályázatot. — Országgyűlés. Szombaton az országgyűlésnek mindkét háza ülést tartott. A főrendiház vita nélkül elintézte az utóbbi időben letargyalt törvényjavaslatokat, — a képviselőház pedig átvette a főrendiházról érkezett üzeneteket. — A honossági törvény revíziója nézve megtörtént az első lépés. A kérdés ugyanis kiadották az igazságügyi és belügyi miniszteriumoknak, melyek az erre vonatkozó javaslatok készítésénél első sorban illetékesek. — Elhunyt tudós. Dr. Abel Jenő, budapesti egyetemi tanár és akadémiai tag, pénteken reggel elhunyt. Abel még csak 31 éves volt. — Gróf Kun Kocsárd újjában az E. M. K. E.-nek adományozta összes takarmánykészletét, melynek értéke 2622 frt. — Dr. Hógyes Endre egyetemi tanár, Budapesten Pasteur-féle gyógyintézetet akar felállítani. — A letenyeyi választókerületben a függetlenségi és 48-as párt Halász Olivért, a kormánypart pedig Fehér Miklós államtitkár kiáltotta ki jelöltjévé. — A Szent-László-társulat szombaton tartotta évi rendes közgyűlését, mely alkalommal Schlauch Lőrincz nagy beszédet tartott az afrikai rabszolgakereskedés ellen. — Sik-

kasztásnak jöttek nyomára a pozsonyi adóhivatalban, — e miatt Mészáros pénztárnokot és Stalle ellenőrt azonnal felfüggesztették állásaiktól.

— Külföldi hírek. Oroszországban a forradalmi újelmek miatt letartóztatott egy lovas-tisztet és egy tengerész tisztet. — A királyi család a karácsonyi ünnepeket Ischben fogja tölteni. — Browning Róbert, az angol pietista költők egyik legnagyobb alakja, Velenczében meghalt. — Ganglbauer bécsi bírónek érsek, ki hosszabb idő óta betegeskedett, szombaton d. u. elhunyt. — A franciaia kamara 332 szavazattal 166 ellenében bizalmat szavazott a kormányának. — Catargi és a román király. Románia volt miniszterelnöke, Catargi, úgy látszik, rendkívül fel van ingerelve király ellen azért, mert ez lemondását oly hamar elfogadta. Erre mutat legálább az, hogy Catargi pártjának egy értekezletén elisen kikelt Károly király ellen s azt azzal vádolta, hogy az udvar által alkotmány ellenesen befolyásoltja magát s udvari cselzsövények uralma alatt áll.

KARCZOLATOK.

(Macskák és nyulpecsenye. — Természetes óhajítás. — Az ezerekes-gróf adomája. — Hogy korteskedik gróf Teleki S. — Egyről másról. — Puskaport az ellenek.)

— „Pinczér, egy porció nyulpecsenyét!”
— „Rögtön, kérem'lásson!” — hangzik az ételbordó gondviselés szava és lélekszakadva rohan a konyha felé.
— „Megálljon!” rivall reá ismét a vendég ur. „Hány macskája van a gazdának?”
— „Összesen négy darab, kérem'lásson!”
— „Hozza be mind!”
— „De mért, kérem szépen?”
— „Hozza be tüstént és dugja ebbe a ládába!” — ismétlődik a határozott parancs.
A pinczér teljesíti, mire a vendég megnyugodva szólal meg:
— „Most már hozhatja a nyulpecsenyét, nem adhat helyette macskahúst!”

A mi szombati polemiánkra is lehetne ezt az adomát alkalmazni. Még volt a riporterekkel való feleselésből, (a melybe valami ostoba kegyeletből, óvakodtunk belevonni a Vértesi Arnold ur nevét), de ezentul, ha már polemizálnunk kell, hát fordulunk a „Debr. Ell.” érdemes szerkesztőjéhez — kérünk tőle egy kis nyulpecsenyét! „Alj elő vén Márkus, vedd le süvegedet” etc. (Arany J.)
Ók ezt a hallgatást félelemnek vették. Pedig csak részlettörlesztés volt a kegyeletnek.

Szegény Kósa Barna — a kire, ha valakire, csakugyan ráillik a „tehetséges, szorgalmas és jellemes” jelző — ugyan megtanulhatta a pók természetrajzát, a melynek az a szokása, hogy a virágból is mérget szív.

A „Debr. Ell.”-nek a „D-n” szerkesztő változásáról szóló kohlománnyát sietett egész felháborodva megczafolni, ott azonban kikaptak két szócskát és a naivitás és a primitív fogásban nyilvánvaló maliczia mohóságával fordították ismét csak ellenünk.

„Óhajtanak” — ugymond — hogy „ez az ez idő szerint alaptalan hír” — idővel megvalósuljon.”
Enekek a naiv vallomásnak kitünő kritikájával szolgált egy előtünk ösmeretlen ur, aki a szombati „Dabr. Ell.”-t az ablakukon beröpítette. Az „óhajtanak” szó itt alá volt huzva két plajbisszal s a margóra csak az az egy szó volt utána jegyezve, hogy „Elhiszszük.”

Következnek az ünnepek. Redakciónkban mindannyian buzgó keresztény emberek vagyunk. Akad köztünk pap fia, presbyter, lutheránus, református és több efféle, pedig csak ketten vagyunk. Mind e minéműségünkél fogva nem fogjuk a közönség által úgy is ünt és utált, általunk nem kezdett, de ránk kényszerített polemiamt az ünnepek hetébe átvinni. Éppen azért most mondom tollba, a mi a lelkemben, a „Debr. Ell.”-től hat éven át szenvedett szekaturák folytán összehalmozódott.

Nem valami nagy dolgot akarunk elmondani. Megint egy adomát. Ezeredes gróf Teleki Sándor mondotta el nekünk utolsó itt mulatásának alkalmával.

Van ugyanis Nagybánya környékén egy orosz pap, a kit a zamatos magyar stytus nagy mivelője s a valódi magyar-tarcsa megteremtője, a mi hős ezredesünk ki nem állhat s gyűlöli kivált a panszláv újelmekért.

— „Ugyan Méltóságos Uram” — kérdi egyszer a pápa a gróft — „mi történnék akkor Nagybanán, ha a muszka egyszer csakugyan ideig találna hatolni?”

— „Hát elmondom én azt magának!” felel a válaszlásokra s oh se készületlen ezredes.

— „A muszka ha ideig hatolna, először is meg fog állani állani Nagybánya előtt. Innen a generális valakit beküld és sarcz alá veti a várost. A magisztrátus erre összehívja a lakosságot, mely aztán a legtekintélyesebb embereket küldi ki a muszka táborba, alkudozás és esetleg puhitgatás végett. Mivel pedig a muszka tábornok mind tudnak francziául s ezt a nyelvet én meglehetősen beszélem, ki-megyek magam is. Valószínű, hogy megértjük egymást a tábornokkal az sem lehetetlen, hogy közös ösmerőseink, közös élelményeink révén lassan-lassan még meg is barátkozunk egymással. Ekkor a tábornok valószínűleg kérdőzködni fog Nagybanáról, a környékről s tudakolni fogja, hogy kik itt a veszedelmesebb emberek. Erre én legelső sorban magát fogom megnevezni, a mire a tábornok minden valószínűség szerint huszontötötöt verő tiszteletösszegre és esetleg reverendástól együtt felakasztatja...”

Nem lehetne ezt az adomát elmondanunk, valahányszor ama bizonyos — talán késő, de valószínűleg nem muló sajtó pört forceirozzák tőlünk?

Gróf Teleki Sándor ezerekes urról beszélt, a „Bp. Újs.” egy kis cikkét iktatjuk ide. Ebből meg lehet tanulni, hogy kell s épen korteskedni, s hogy lehet egy jóra való tiszteviselőt igazán méltányolni. Ehhez nem mindenkireft ám. A kérdéses cikk így hangzik:

Nagybanán, decz. 10. 1889.
Kedves barátom!
Lapod — és tán mondhatnám lapunk — decz. 9-ki számában ez áll:

„Nagy-Somkuton Indre László ügyvéd, közéletünk e veterán alakja és a Telekiek pörtfogoltja bir a leg-több kilátással.”

Minek utána én is Teleki lennék, még pediglen a legvénebb és minék utána én Indre László ur megválasztása ellen vagyok, határozottan tiltakoznom kell e feltervés ellen.

En Drágos Pál jelenlegi főfőszolgabíró mellett vagyok meggyőződésem egész melegevel s pár szóval elmondom okaimat.

Drágos ur Kővárvidékének tiszteletber álló alkaptánya volt, a megye ketté osztlása után kérésünkre a nagysomkuti járásban elfogadta a főszolgabíróiságot, hsz évnel több, hogy megyéjét ernenyedetlen szorgalommal igazságosan szolgálja, járásában jól berendezett kórházat alapított, ő felsége a király megelégedése jeléül érdemkeresztel díszítette, mi lefestettük arczképét, felfüggesztettük a kórházban, leleplezésénél énekeltük a szót, mostani ellenfeleivel, ki basszusban, ki bariton, ki tenorban, a kitől ahogyan telt; a sorozásoknál a sorozó bizottság a jó és nagy rendért, melyben járasa katonaköteletzetjeit tartja, köszönetet szavaz rendesen neki, főispánunk azt mondja: Megyénkben Drágos Pál a legjobb szolgabíró.

En hát nem látom át, miért szavaznék jelenlegi főszolgabíránk ellen.

Ha metalan ezt az ügyet bővebben szelöztetnék, becses lapodban helyet kérszerető barátod Teleki Sándor.”

Egészen kiszorították ebből a rovatból Tisza Kálmán urat!
Visszakapja e saját küllő rovatát, mielőtt a parlamentből is kiszorítják.

Az influenzáról csak most kezdenek az emberek beszélni Európában. Magyarországon azonban 1875 óta ismerjük, Tisza-politika néven, melyet a „Corrupezió“ bacillusai terjesztnek a levegőben. Rendesen a szabadlevegő párti clubb czimú erkölcsi kórházból indul ki, a hol a zsebbel telt, a főt és szívet üressé teszi, de ezen évben sajátságos csüggédesben is nyilatkozik. Dr. Irányi és dr. Apponyi, a politika e jeles orvosi sikeresen foglalkoznak e kórral. A fő bacillus már kivesző felben van.

Schlauch püspök az afrikai rabszolgák sorsa felett tételődik. Évi jövedelmének egy tizedrészével segíthetne a magyarországi rabszolgák sorsán. Különbön a négereknek sem annyira prédikációra van szükségük, mint inkább kenyérré! Ha már minden néget keresztyénné tettek, akkor a majmokat kezdik majd térítetni.

Az első megtérült majom fel fog lépni a debreczeni színpadon, rögtön a béka-emberek után.

Mily sok új gyermek lap indul meg új-évtől! Legkaposabb lesz Pósa Lajostól „Az én Ujságom.“

„Egyik sem lesz azok között gyermekesebb, mint az én ujságom, a „Nemzet“ czimú, jegyzi meg nagy önértzetesen a legvénebb gyerek, Tisza Kálmán.

Mily rosszul esik a kormánypart lapoknak, hogy Polonyi Géza néha-néha — seilőztet!

Hát nem tudják, hogy a hol sokat seilőztetnek, ott jó levegő van?

Ha két író összeperele, polemiját mindig csak holnap tartad bejegyztnek, amikor a másik is megfelel, vagy — elhallgat!

Az „Irodalmi kiméletlenség“ről irt Lindau Pál, vagy Nordau Miksa; bizony nem jut egyhamar az eszembe. Többet irt volna a szerző egy kötettel, ha járátja a magyarországi vidéki lapokat. De nem mondja-e a közmondás, hogy „szeged szeggel“?

Mért fogják a nagyobb ökröt mindig az eke jobb oldalára?

Mért a jobboldali ökrök mindig barázdában járnak?

Némely parlamentekben a kormánypart foglalja el mindig a jobboldalt, mert hozzá tartoznak — a legnagyobb ökrök!

Gili Balázs.

Baromfi tenyésztő egyeslet közgyűlése.

Debreczen, decz. 16. A debreczeni- és vidéki baromfi tenyésztő egyeslet, mely veszedelmes konkurrencziával fenyegeti a mike tenyésztőket, tegnap délután 10 órakor tartotta első közgyűlését a városháza nagy termében, Nánássy Ferencz elnöke alatt.

Jelen voltak a közgyűlésen: Nánássy Ferencz, Buday József, Váczai János, Szabó Soma, Rickl Antal, Kulcsár József, Csáky Gergely, Ormós Gábor, Mayer Adolf nyug.

A „DEBRECZEN“ TÁRSASÁGA

Édes fiam...

Édes fiam, beteg vagy Te, Görnyedsz, fáradsz éjjel nappal... — Oh! alkotni olyan édes, Nem törődöm a holaappal!

A jutalmad oly csekélység, Bántalom — oly érzékeny — ér... — Hogyha megszenvetdünk érte. Édes a kis falat kenyér.

Becsületed tépdelik... mily Gyűlöletes, ádáz vita... — Oh! Isteneim! hisz ez nálunk Nem egyéb, csak politika!

Utca sópró sorsa rosszabb, A más terhet hordoz, fát vág... Mért ne bírnók én s a Muza, Kettlen, egy sors minden atkát.

Gáspár Imre.

Eklézsiát követett!

Beszély. — A „Debreczen“-nek írta: K. Tóth Kálmán. — (Folytatás.)

A halott izenete.

Förgeteg Miskát Jánosban találjuk! Ő is csalatkozott az emigránsokhoz. Nem volt nehéz bejutni Horváth Jánoshoz. A vagyonos urnak, ki nem régiben vett el egy szintén gazdag grófkisasszonyt, megbízható titkárra volt szüksége. S megismerve Förgeteg kép-

zetségét, meglehetősen évi járandósággal alkalmazta is. Förgeteg ugyancsak kedvében járt urának. De ki is ismerte annak minden gyöngéjét. Még inkább tanulmányozta családi életét.

Az ifju emigráns csapodár, feleséggé feltekeny és hiu volt. Gyakori összekocczások zavarták meg olykor-olykor a házi békét.

Förgeteg, ha néha-néha szeret ejthette az ifju nő előtt nem palástolhatta férje le-derőségét.

Egyszer nagy bált adtak az emigránsok tiszteletére. — Gróf Lodomirsky volt a főrendező. ki több ízben fordult meg Horváthéknál s szívesen beszélgetett az ifju nővel.

Förgeteg szemét nem kerülte ki, hogy a lengyel gróf mily érzeményeket táplál az ő urnójá iránt. A titkár viszont kerestett alkalmat arra, hogy négy szem közt közölje a gróffal, miszerint Horváthné sem idegen tőle.

Pedig ez még akkor nem volt igaz. A bál előtt kevéssel, mikor Jávorkával éppen magyarországi vándorlásukból Jánoszlávba tért vissza Horváth, fölkereste Förgeteg a csinos menyecskét s mint a házi béke és nyugalom őrzője lépett föl. Nem viselheti el szívében, emlité, hogy ura az ő szeretetreméltó nevével szemben úgy viselje magát. Ha az asszony szavát adja, hogy titkár megörzi, hajlandó volna némi bizalmas közlésre.

A kis grófnak természetesen szavát adta. Erre Förgeteg fölmutatta Horváthnak régebben Etelkához írt leveleit, de furfangosan adta elő, hogy ez a viszony még most is tart, azért kőborol oda Horváth.

El volt hintve a vizsálya magva. Másfelől élénk színekben esettelte Lodomirsky epedő szerelmét s azt tanácsolta, hogy csak úgy gyógyíthatja ki férjét, ha ő is féltékenységet ébreszt maga iránt.

Berger Henrik azt vitatja, hogy az egyesület eddig teljesen helyes uton járt. Ezen összejevetelt közgyűlésnek kéri tekintetini s kimondatni kéri, hogy 25 taggal az egyesület megkezdí működését Györffy Aladár hasonló nézetben van.

Grünwald József azt indítványozza, hogy az alapszabályok már most küldessenek fel, megerősítés végett, az után terjesztessenek az alakuló közgyűlés elé.

Lengyel Imre föntartja előbb kifejett álláspontját, mivel az egyesületnek még eddig tagjai sincsenek.

Ezen a kérdésen úgy segítettek, hogy aláírási ívet bocsátottak ki, s azt 26 tag rögtön aláírta. Ezek közt 5 alapító, 19 rendes és 2 pártoló tag van.

Ezzel a Berger Henrik azon indítványra, hogy 25 taggal az egyesület kezdje meg működését, elfogadtatott, s az összejevetelt közgyűlésnek proklamátatott.

Az alapszabályok — tudomásvételet végett — felterjesztettek a központi egyesülethez, midőn onnan az alapszabályok visszaérkeznek, akkor egy újabb közgyűlés hivatik össze, melynek tárgyai lesznek: a választások megéjtése, s az alapszabályok végleges elfogadása. Addig tagokat gyűjtenek, s az alapszabályokat csak azután küldik fel a miniszteriumhoz megerősítés végett.

Az alapszabályok szerint az egyesület czime: „Debreczeni és vidéki baromfi tenyésztő egyesület.“ Székhelye: Debreczen. Az egyesületi

let tagjai: alapító, rendes, pártoló és tiszteletbeli tagok.

Alapító tag az, a ki az egyesület pénztárába egyszer, s mindenkorra 50 frtot befizet. Rendes tag az, ki magát 3 éven keresztül 3 frt évi díj befizetésére kötelezi. Pártoló tag az, ki az egyesület pénztárába 3 évi kötelezettséggel, évenként 1 frtot befizet. Tiszteletbeli tag az, ki az egyesület, vagy a baromfi tenyésztés fejlesztése körül bárhol az országban magának érdemeket szerezvén, ilyenül a közgyűlés által szótöbbséggel megválasztatik.

ELŐFIZETESI FELHÍVÁS

»DEBRECZEN« politikai, társadalmi és gazdasági hírlapja.

Január 1-én új év kezdődvén, — felhívjuk azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése lejár, az előfizetés megújítására.

A „Debreczen“ megjelen naponként pöntök és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak úgy helyben mint vidékre: Egész évre 10 frt Félévre 5 frt Negyedévre 2 frt 50 kr

Hirdetések a legújnyosabb árak mellett a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Szíves bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket hozzák mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Előfizetéseik és hirdetések a lap részére Debreczen (Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház) Kutasai Imre nyomdájába küldendők. Helyben előfizethetni Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly urak könyvkereskedésében is.

A „DEBRECZEN“ kiadóhivatala.

HELYI HÍREK.

* Városi közgyűlés. Meghívás az 1889. évi december 17-én — kedden — délelőtt 10 órakor, a városháza nagytermében tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: Tanácsai előterjesztés az állami italmérségi jognak haszonbérbe vétele iránti egyezkedés eredményéről. Ugyanaz. A borbehozatali-vám-szedés jognak további fentartása tárgyában. Debreczen, 1889. december 14. Gróf Degenfeld József, főispán.

* Csokonay-kör. Vettük a „Csokonay-körre“ átalakuló debr. felolvasókör alapszabály tervezetét. Ismertetni fogjuk.

* Egy kis helyreigazítás. (T. r.) A „Debr. Ellenőr“ decz 12 iki és 14-iki számában a „főispáni lakoma“ czim alatt a lapban megjelent cikkre egy pár megjegyzést tesz, többek közt, annak bizonyítására, hogy a főispáni értekezleten nem voltak „gibiczek“, — tehát közli az ott jelen voltak névsorát. Hát nagy közönettel tartozunk a „Debr. Ellenőrnek, hogy közölte a Szöllösi párti értekezleten megjelent neveit, mert ez a névsor nekünk ad igazat. A tisztszélőkön kívül ugyanis — kik ott legfeljebb mint benevolus auditorok vehettek részt — a névsor csak 130 nevet tartalmaz. Ha nem restelne a „D. E.“ után nézni, megtudhatná igen könnyen, hogy igenis ezek közt voltak „gibiczek“, azaz nem bizottsági tagok. Hogy kik, megtudhatja a „D. E.“ ha az általa össze állított névsort összehasonlítja a vármegyei bizottsági tagok névjegyzékével. Örömmel jegyezhetjük meg egyébiránt, hogy a 130 Szöllösi párti értekezleten megjelentek közt 55 volt olyan, ki az ellenpárthoz tartozik! akik a „tiszújító párt“ egyesek megbízásából lettek oda kiküldve. Az annyira erősnek híresztelt párt tehát 75 em-

berre olvad le. Mint újdonságot megírhatjuk a t. olvasóknak, hogy a tegnap nappal lejárt pályázatnál a jelenlegi tisztszélőkön kívül senki sem jelentkezett, kivéve a tisztszélőgyészi állást, melyre Szöllösi ur beadta pályázati kérvényét — felsőbb meghagyás folytán.

* Kereskedelmi akademiánk áruismei és technologiai muzeuma részére újabb szép gyűteményeket kapott ajándékol, nevezetesen: Machlup G. és H. „Flóra“ Bpest (10 üvegben) a szappan- és gyertyagyártás nyersanyagai), Franck Henrik és fia Kassa (katáng és pótkávé), M. Kir. selyemfonoda Ujvidék (gubók és nyers selyem), Bécsi olajipartársaság bpesti fiókja (10 üveg magvak, olaj s olaj pogácsa), Pongrácz Géza (a nagy szabosi papirgyárból 12 üveg nyersanyag, fél- és egész pép), Kollerich Pál és fia Bpest (kerítés-sodrony, háló és sodrony-szövetek), Márkus és Reich Bpest (140 féle festék, olaj, zsiradék és lakk) Hermanetz papirgyár (nyers anyag, fél- és egész pép 43 mintában), Koromzay és Társ a Szepes Béla (burgonya, szörp, csukor, és keményítő), Kőszénbánya és téglagyár Kőbánya (148 db téglakész és keremit minta), mely kegyes adományokért hálás köszönetet mond az igazgatóság. Örömmel vesszünk tudomást a virágzó tanítézet ily szép gyarapodásáról, de nem mellőzhetjük azon óhajunkat: vajha az igazgatóság s a kereskedő társulat mihamarabb módját éjténé annak, hogy eszaktuzeum közérdekű voltánál fogva a nagy közönség szemléletére is megnyílne!

* A belgrádi városi tanács francia nyelvű átiratot intézett városunk polgármesteréhez, melyben utóbbi arra kéri, hogy küldje meg Debreczen város költségvetését a belgrádi városi tanácsnak. A jó szerbek különösen arra kíváncsiak, hogy mennyi Debreczenben a pótdó, mennyi adót vetnek ki az élelmi czikkre, a gázfogyasztásra és — a vizre! Azt hisszük, hogy nagyt fog nézni a belgrádi városi tanács, ha Debreczen város költségvetését megkapja, s abból megtudja, hogy Magyarország meg olyan boldog ország, hol a víz még ninc megadóztatva!

* Színház. A „D. Nv. Ért.“-ben, színházunkról a köv. okos és megszívélésre méltó sorokat olvassuk: „Hidig közöny uralkodik még mindig a közönségen igen sok előadás alkalmával. Más körülmények mellett nem tartanók ezt valami nagyon aggályosnak, ha nem tudnók a társulat nagy számából következtetve azt, hogy annak nagy a havi fizetése is. Nagy tanulságot merithet most az igazgató az éppen folyamatban levő szerződésekre vonatkozólag; ez pedig az: hogy ne a nagy létszámra fektesse a főszult, hanem arra, hogy minden szakma jó színpadi erővel legyen betöltve s ezeket játszassa is aztán elégszer. De hány jó s nagyobb szerepet játszottak eddig László, Arda, Ida, Tókes és Emilia? Bálissa egy két szerepet mutatott be. És mily czéltalanul tölti az időt a szép hangu Karacs, nem kaphat oly szerepeket, melyek előre haladását biztosítják. Ellinger Ilona is csak üstökös csillaga a társulatnak, ki rengeteg időközökben tűnik fel a színpadon. Valentin törekvő, szorgalmas igazgató. Sajnálunk ha az Aradi vagy Nagy V. sorsa ismétlődne rajta, s ezt igen szépen elkerülheti, ha most nem sok, de jó tagokat szerződött s a jóknak tisztességűs fizetést ad s a koloncoktól megszabadul. Azt hisszük, hogy az igazgató tapintata és körültekintése eltalálja: kiket nem akarunk nyilvánosan felemlíteni.“

Laptársunk nézeteit teljesen osztjuk s csak azt jegyezzük meg, hogy a színészet legalább az igazgatóra nézve éppen oly üzlet, mint másra a maga üzlete, így tehát neki is kell számítani a jó és rossz évekre, nem különben ő sem kerülheti az országban és specialiter Debreczenben jelentkező, nyomasztó közgazdasági viszonyok hatását. Jövőre jobb idény következhetik s ha az igazgatónak némi deficzitje lenne, annak oka az, hogy ő is töké nélkül kezdett vállalatába, s így ki van téve az esélyek minden veszélyének. Azt pedig köszönje a bornirt tanácsadóknak és partfogóknak s ezek eljárásának, hogy a város segélyére ez idény folytán nem számíthat. Csak 3000 forint subvencziót kívánt? Tartsa meg jövőre mostani társulatát és küldjön el 4000 forint ára tagot (azokat p. o. a kiknek szerepkörét Somló, Mándoki és Péchy, — Arda, Ida sat. nagyon elbirnak) és a megtakarítás több lesz a subventionál is s a társulat még teljesebb, ha 5—6 fölösleges tagon tudal. Kérdjük a v. színházi bizottságot, van-e arról tudomása, hogy a szerződötetéseks folytak s közölte-e az igazgatóval előlegesen is a maga észrevételeit? Az utalagos tudomásul vétel pictusmasculusi szerepével ne elégedjék meg. Rakodczay Pál eltávozott. A saját szigora riasztotta el. Egymásután akarta eljátszani III. Rikárdot, Lear királyt és égturja meg, micsodát. A rendezésben Somló és Péchy egészen pótolandják, színészkedési mániájának kárát pedig nem ellensúlyozták egyéb szolgálatai. Az egy „Velencei kalmár“-ban volt acceptálható színész és rendező, mert a meiningenieket utánozta. Másban mindig esetlen volt, vagy kinevetni való. Fényes példája annak Rakodczay, hogy a legfényesebb elméleti képzettség sem mindig jár a gyakorlati kivitel képességeivel! Távozásával csak azt sajnálnók, ha a művezetősége alatt kellően kultivált s aránylag szép erkölcsi ésanysági sikerrel adott s jól is betanított, magasabb drámai irányra ezental kevesebb gond fordítatnak! — Tegnapelőtt — kis ház előtt s ezuttal és nem a multkor utolszor ez évadban, infámis rossz

előadásban folyvást kötak volna, figyelemmel ziczizáért eszközölt kkerje. Valé san diskurvakat is idarezzal sz Biz az nap tét és hídé Püspök tak. — Vazimú népsközönség nkaiank ism után; s az foglyonos d E derültés főképr Ró dicusus szer legsikerülte még S o m rabban kivéből, vala ez estén so tapsott kap tóvén“ dallá veggel igazá még: A r d B a l a s s a Dankos Aud (Brigitta) s osztott po helyt hamis egy vegyes gyenge, a több férri kara a több gondot

* Városi közgyűlés. Meghívás az 1889. évi december 17-én — kedden — délelőtt 10 órakor, a városháza nagytermében tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: Tanácsai előterjesztés az állami italmérségi jognak haszonbérbe vétele iránti egyezkedés eredményéről. Ugyanaz. A borbehozatali-vám-szedés jognak további fentartása tárgyában. Debreczen, 1889. december 14. Gróf Degenfeld József, főispán.

* Csokonay-kör. Vettük a „Csokonay-körre“ átalakuló debr. felolvasókör alapszabály tervezetét. Ismertetni fogjuk.

* Egy kis helyreigazítás. (T. r.) A „Debr. Ellenőr“ decz 12 iki és 14-iki számában a „főispáni lakoma“ czim alatt a lapban megjelent cikkre egy pár megjegyzést tesz, többek közt, annak bizonyítására, hogy a főispáni értekezleten nem voltak „gibiczek“, — tehát közli az ott jelen voltak névsorát. Hát nagy közönettel tartozunk a „Debr. Ellenőrnek, hogy közölte a Szöllösi párti értekezleten megjelent neveit, mert ez a névsor nekünk ad igazat. A tisztszélőkön kívül ugyanis — kik ott legfeljebb mint benevolus auditorok vehettek részt — a névsor csak 130 nevet tartalmaz. Ha nem restelne a „D. E.“ után nézni, megtudhatná igen könnyen, hogy igenis ezek közt voltak „gibiczek“, azaz nem bizottsági tagok. Hogy kik, megtudhatja a „D. E.“ ha az általa össze állított névsort összehasonlítja a vármegyei bizottsági tagok névjegyzékével. Örömmel jegyezhetjük meg egyébiránt, hogy a 130 Szöllösi párti értekezleten megjelentek közt 55 volt olyan, ki az ellenpárthoz tartozik! akik a „tiszújító párt“ egyesek megbízásából lettek oda kiküldve. Az annyira erősnek híresztelt párt tehát 75 em-

berre olvad le. Mint újdonságot megírhatjuk a t. olvasóknak, hogy a tegnap nappal lejárt pályázatnál a jelenlegi tisztszélőkön kívül senki sem jelentkezett, kivéve a tisztszélőgyészi állást, melyre Szöllösi ur beadta pályázati kérvényét — felsőbb meghagyás folytán.

* Kereskedelmi akademiánk áruismei és technologiai muzeuma részére újabb szép gyűteményeket kapott ajándékol, nevezetesen: Machlup G. és H. „Flóra“ Bpest (10 üvegben) a szappan- és gyertyagyártás nyersanyagai), Franck Henrik és fia Kassa (katáng és pótkávé), M. Kir. selyemfonoda Ujvidék (gubók és nyers selyem), Bécsi olajipartársaság bpesti fiókja (10 üveg magvak, olaj s olaj pogácsa), Pongrácz Géza (a nagy szabosi papirgyárból 12 üveg nyersanyag, fél- és egész pép), Kollerich Pál és fia Bpest (kerítés-sodrony, háló és sodrony-szövetek), Márkus és Reich Bpest (140 féle festék, olaj, zsiradék és lakk) Hermanetz papirgyár (nyers anyag, fél- és egész pép 43 mintában), Koromzay és Társ a Szepes Béla (burgonya, szörp, csukor, és keményítő), Kőszénbánya és téglagyár Kőbánya (148 db téglakész és keremit minta), mely kegyes adományokért hálás köszönetet mond az igazgatóság. Örömmel vesszünk tudomást a virágzó tanítézet ily szép gyarapodásáról, de nem mellőzhetjük azon óhajunkat: vajha az igazgatóság s a kereskedő társulat mihamarabb módját éjténé annak, hogy eszaktuzeum közérdekű voltánál fogva a nagy közönség szemléletére is megnyílne!

* A belgrádi városi tanács francia nyelvű átiratot intézett városunk polgármesteréhez, melyben utóbbi arra kéri, hogy küldje meg Debreczen város költségvetését a belgrádi városi tanácsnak. A jó szerbek különösen arra kíváncsiak, hogy mennyi Debreczenben a pótdó, mennyi adót vetnek ki az élelmi czikkre, a gázfogyasztásra és — a vizre! Azt hisszük, hogy nagyt fog nézni a belgrádi városi tanács, ha Debreczen város költségvetését megkapja, s abból megtudja, hogy Magyarország meg olyan boldog ország, hol a víz még ninc megadóztatva!

* Színház. A „D. Nv. Ért.“-ben, színházunkról a köv. okos és megszívélésre méltó sorokat olvassuk: „Hidig közöny uralkodik még mindig a közönségen igen sok előadás alkalmával. Más körülmények mellett nem tartanók ezt valami nagyon aggályosnak, ha nem tudnók a társulat nagy számából következtetve azt, hogy annak nagy a havi fizetése is. Nagy tanulságot merithet most az igazgató az éppen folyamatban levő szerződésekre vonatkozólag; ez pedig az: hogy ne a nagy létszámra fektesse a főszult, hanem arra, hogy minden szakma jó színpadi erővel legyen betöltve s ezeket játszassa is aztán elégszer. De hány jó s nagyobb szerepet játszottak eddig László, Arda, Ida, Tókes és Emilia? Bálissa egy két szerepet mutatott be. És mily czéltalanul tölti az időt a szép hangu Karacs, nem kaphat oly szerepeket, melyek előre haladását biztosítják. Ellinger Ilona is csak üstökös csillaga a társulatnak, ki rengeteg időközökben tűnik fel a színpadon. Valentin törekvő, szorgalmas igazgató. Sajnálunk ha az Aradi vagy Nagy V. sorsa ismétlődne rajta, s ezt igen szépen elkerülheti, ha most nem sok, de jó tagokat szerződött s a jóknak tisztességűs fizetést ad s a koloncoktól megszabadul. Azt hisszük, hogy az igazgató tapintata és körültekintése eltalálja: kiket nem akarunk nyilvánosan felemlíteni.“

Laptársunk nézeteit teljesen osztjuk s csak azt jegyezzük meg, hogy a színészet legalább az igazgatóra nézve éppen oly üzlet, mint másra a maga üzlete, így tehát neki is kell számítani a jó és rossz évekre, nem különben ő sem kerülheti az országban és specialiter Debreczenben jelentkező, nyomasztó közgazdasági viszonyok hatását. Jövőre jobb idény következhetik s ha az igazgatónak némi deficzitje lenne, annak oka az, hogy ő is töké nélkül kezdett vállalatába, s így ki van téve az esélyek minden veszélyének. Azt pedig köszönje a bornirt tanácsadóknak és partfogóknak s ezek eljárásának, hogy a város segélyére ez idény folytán nem számíthat. Csak 3000 forint subvencziót kívánt? Tartsa meg jövőre mostani társulatát és küldjön el 4000 forint ára tagot (azokat p. o. a kiknek szerepkörét Somló, Mándoki és Péchy, — Arda, Ida sat. nagyon elbirnak) és a megtakarítás több lesz a subventionál is s a társulat még teljesebb, ha 5—6 fölösleges tagon tudal. Kérdjük a v. színházi bizottságot, van-e arról tudomása, hogy a szerződötetéseks folytak s közölte-e az igazgatóval előlegesen is a maga észrevételeit? Az utalagos tudomásul vétel pictusmasculusi szerepével ne elégedjék meg. Rakodczay Pál eltávozott. A saját szigora riasztotta el. Egymásután akarta eljátszani III. Rikárdot, Lear királyt és égturja meg, micsodát. A rendezésben Somló és Péchy egészen pótolandják, színészkedési mániájának kárát pedig nem ellensúlyozták egyéb szolgálatai. Az egy „Velencei kalmár“-ban volt acceptálható színész és rendező, mert a meiningenieket utánozta. Másban mindig esetlen volt, vagy kinevetni való. Fényes példája annak Rakodczay, hogy a legfényesebb elméleti képzettség sem mindig jár a gyakorlati kivitel képességeivel! Távozásával csak azt sajnálnók, ha a művezetősége alatt kellően kultivált s aránylag szép erkölcsi ésanysági sikerrel adott s jól is betanított, magasabb drámai irányra ezental kevesebb gond fordítatnak! — Tegnapelőtt — kis ház előtt s ezuttal és nem a multkor utolszor ez évadban, infámis rossz

* Városi közgyűlés. Meghívás az 1889. évi december 17-én — kedden — délelőtt 10 órakor, a városháza nagytermében tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: Tanácsai előterjesztés az állami italmérségi jognak haszonbérbe vétele iránti egyezkedés eredményéről. Ugyanaz. A borbehozatali-vám-szedés jognak további fentartása tárgyában. Debreczen, 1889. december 14. Gróf Degenfeld József, főispán.

* Csokonay-kör. Vettük a „Csokonay-körre“ átalakuló debr. felolvasókör alapszabály tervezetét. Ismertetni fogjuk.

* Egy kis helyreigazítás. (T. r.) A „Debr. Ellenőr“ decz 12 iki és 14-iki számában a „főispáni lakoma“ czim alatt a lapban megjelent cikkre egy pár megjegyzést tesz, többek közt, annak bizonyítására, hogy a főispáni értekezleten nem voltak „gibiczek“, — tehát közli az ott jelen voltak névsorát. Hát nagy közönettel tartozunk a „Debr. Ellenőrnek, hogy közölte a Szöllösi párti értekezleten megjelent neveit, mert ez a névsor nekünk ad igazat. A tisztszélőkön kívül ugyanis — kik ott legfeljebb mint benevolus auditorok vehettek részt — a névsor csak 130 nevet tartalmaz. Ha nem restelne a „D. E.“ után nézni, megtudhatná igen könnyen, hogy igenis ezek közt voltak „gibiczek“, azaz nem bizottsági tagok. Hogy kik, megtudhatja a „D. E.“ ha az általa össze állított névsort összehasonlítja a vármegyei bizottsági tagok névjegyzékével. Örömmel jegyezhetjük meg egyébiránt, hogy a 130 Szöllösi párti értekezleten megjelentek közt 55 volt olyan, ki az ellenpárthoz tartozik! akik a „tiszújító párt“ egyesek megbízásából lettek oda kiküldve. Az annyira erősnek híresztelt párt tehát 75 em-

berre olvad le. Mint újdonságot megírhatjuk a t. olvasóknak, hogy a tegnap nappal lejárt pályázatnál a jelenlegi tisztszélőkön kívül senki sem jelentkezett, kivéve a tisztszélőgyészi állást, melyre Szöllösi ur beadta pályázati kérvényét — felsőbb meghagyás folytán.

* Kereskedelmi akademiánk áruismei és technologiai muzeuma részére újabb szép gyűteményeket kapott ajándékol, nevezetesen: Machlup G. és H. „Flóra“ Bpest (10 üvegben) a szappan- és gyertyagyártás nyersanyagai), Franck Henrik és fia Kassa (katáng és pótkávé), M. Kir. selyemfonoda Ujvidék (gubók és nyers selyem), Bécsi olajipartársaság bpesti fiókja (10 üveg magvak, olaj s olaj pogácsa), Pongrácz Géza (a nagy szabosi papirgyárból 12 üveg nyersanyag, fél- és egész pép), Kollerich Pál és fia Bpest (kerítés-sodrony, háló és sodrony-szövetek), Márkus és Reich Bpest (140 féle festék, olaj, zsiradék és lakk) Hermanetz papirgyár (nyers anyag, fél- és egész pép 43 mintában), Koromzay és Társ a Szepes Béla (burgonya, szörp, csukor, és keményítő), Kőszénbánya és téglagyár Kőbánya (148 db téglakész és keremit minta), mely kegyes adományokért hálás köszönetet mond az igazgatóság. Örömmel vesszünk tudomást a virágzó tanítézet ily szép gyarapodásáról, de nem mellőzhetjük azon óhajunkat: vajha az igazgatóság s a kereskedő társulat mihamarabb módját éjténé annak, hogy eszaktuzeum közérdekű voltánál fogva a nagy közönség szemléletére is megnyílne!

* A belgrádi városi tanács francia nyelvű átiratot intézett városunk polgármesteréhez, melyben utóbbi arra kéri, hogy küldje meg Debreczen város költségvetését a belgrádi városi tanácsnak. A jó szerbek különösen arra kíváncsiak, hogy mennyi Debreczenben a pótdó, mennyi adót vetnek ki az élelmi czikkre, a gázfogyasztásra és — a vizre! Azt hisszük, hogy nagyt fog nézni a belgrádi városi tanács, ha Debreczen város költségvetését megkapja, s abból megtudja, hogy Magyarország meg olyan boldog ország, hol a víz még ninc megadóztatva!

előadásban folyvást kötak volna, figyelemmel ziczizáért eszközölt kkerje. Valé san diskurvakat is idarezzal sz Biz az nap tét és hídé Püspök tak. — Vazimú népsközönség nkaiank ism után; s az foglyonos d E derültés főképr Ró dicusus szer legsikerülte még S o m rabban kivéből, vala ez estén so tapsott kap tóvén“ dallá veggel igazá még: A r d B a l a s s a Dankos Aud (Brigitta) s osztott po helyt hamis egy vegyes gyenge, a több férri kara a több gondot

* Városi közgyűlés. Meghívás az 1889. évi december 17-én — kedden — délelőtt 10 órakor, a városháza nagytermében tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: Tanácsai előterjesztés az állami italmérségi jognak haszonbérbe vétele iránti egyezkedés eredményéről. Ugyanaz. A borbehozatali-vám-szedés jognak további fentartása tárgyában. Debreczen, 1889. december 14. Gróf Degenfeld József, főispán.

* Csokonay-kör. Vettük a „Csokonay-körre“ átalakuló debr. felolvasókör alapszabály tervezetét. Ismertetni fogjuk.

* Egy kis helyreigazítás. (T. r.) A „Debr. Ellenőr“ decz 12 iki és 14-iki számában a „főispáni lakoma“ czim alatt a lapban megjelent cikkre egy pár megjegyzést tesz, többek közt, annak bizonyítására, hogy a főispáni értekezleten nem voltak „gibiczek“, — tehát közli az ott jelen voltak névsorát. Hát nagy közönettel tartozunk a „Debr. Ellenőrnek, hogy közölte a Szöllösi párti értekezleten megjelent neveit, mert ez a névsor nekünk ad igazat. A tisztszélőkön kívül ugyanis — kik ott legfeljebb mint benevolus auditorok vehettek részt — a névsor csak 130 nevet tartalmaz. Ha nem restelne a „D. E.“ után nézni, megtudhatná igen könnyen, hogy igenis ezek közt voltak „gibiczek“, azaz nem bizottsági tagok. Hogy kik, megtudhatja a „D. E.“ ha az általa össze állított névsort összehasonlítja a vármegyei bizottsági tagok névjegyzékével. Örömmel jegyezhetjük meg egyébiránt, hogy a 130 Szöllösi párti értekezleten megjelentek közt 55 volt olyan, ki az ellenpárthoz tartozik! akik a „tiszújító párt“ egyesek megbízásából lettek oda kiküldve. Az annyira erősnek híresztelt párt tehát 75 em-

berre olvad le. Mint újdonságot megírhatjuk a t. olvasóknak, hogy a teg

